

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCI. Differentia 7. Iure Canonico potest causa appellationis delegari
reservatá sententiæ prolatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

(*Ant. V. antius De nullitat. §. Quoties, & in-
tra:*) de tribus conformibus & re iudica-
ta, & quod ulterius non sim audiendus;
nec ulterior quaestio retrahenda exceptio-
ne rei iudicatae, obstante *l. fin. C. De si. in-
strum. replicare poterō, non posse dici
iudicatum, neque sententias, cum omnes
vel aliqua illarum manifestè subia-
ceant l. 3. §. condemnatum. ff. De re iudic. &
l. 1. §. fin. ff. Ad Terrull. & propterea quam-
vis de nullitate primae sententiae fuisset
dictum, ac subinde per tres alias conformes
declaratum sententias, sententiam,
quae de nullitate impugnabatur, validam
esse poterit nihilominus de viribus pri-
mae, secundae, & tertiae confirmatis adhuc
queri, & disputare.*

III. In eandem sententiam *Rob. Maran-
ta De ord. iudic. Par. 6. tit. De appell. n. 272.*
Licet quis non possit tertio provocare,
potest tamen dicere de nullitate tertiae
sententiae: & si succumbat, super ista
nullitate potest iterum appellare super
nullitate, tanquam novo gravamine se-
cundum *Ioann. de Imolain c. sua nobis. De
appellat. & Philip. in c. Directe cir. fin. versic.
Nona conclusio. Vbi plura circa hanc mate-
riam reperire est. V. Covar. l. practice. QQ.
c. 4 n. 7. & c. 23. §. Secunda conclusio. Tholos.
l. 50 c. 2. Petrum De Arragon in 22 Q. 69.
art. 3. Erasmum à Chokier in Constit. Concil.
Lateran. Par. 1. §. 7. n. 50 ubi 121 casus enu-
merat in quibus non licet appellare.*

CCI

DIFFERENTIA 7.

Iure Canonico potest causa appellationis delegari reservata sententiae
prolatione. *c. Super questionum. §. Intentioni. De off. deleg. Se-
cus Iure civili. Auth. Ad haec. C. De iudic. abb. in c. Pallo-
ralis. De off. Ordinar. Bartol. 15. Io. Bapt. à S.
Blasio 72 Galvan. 2.*

I. Innocentij III. in *c. super questionum*
declaratio est. Intentionis nostrae fuit
(ut ex tenore constitutionis praemissa
potest liquido deprehendi) quod, ut iu-
dicialis auctoritas liberius valeat exerceri,
delegatus à nobis licite possit, & princi-
pium & finem, & medium causae sibi
commisissae non solum coniunctim, sed
etiam divisim alteri delegare non obsta-
te, quod dicitur, quod iudex debeat cog-
noscere per se ipsum in principio, in me-

dio, & in fine, cum antequam ferat sen-
tentiam, universa quae acta sunt, in iudi-
cio, investigare diligenter debeat. Ita In-
nocentius ex quibus colligitur secundum Ca-
nones licitum esse iudici delegato totam
causam alteri delegare, etiamsi iudex
appellationis sit, contra quam leges
velint.

II. Ad quod dec' arancum *Panormit. in
c. cit. Pastoralis* hunc casum ponit. Aliquis
appellavit ab episcopo ad Archiepiscopum
quae

quæritur, utrum Archiepiscopus causam istam sibi delegatum per appellationem possit committere alicui subdito suffraganei iure metropolitico? Quin committere valeat illi dubium non est, sed renitenti imperare nequit. Et paucis interiectis n. 3. Archiepiscopo indifferenter permittitur, ut possit causam delegare, neque distinguitur, utrum sit ardua, vel levis, & sic videtur, quod distinctio iuris civilis non procedit de iure Canonico, ut tantum levia possint delegari.

III. Atque hæc ut locum habeant *Auth. ad hæc citata* concidat, necesse est. Nam illi *Innocentius III.* manifestè derogat, non requiri definiens, ut Iudex appellationis litem in contestatione audiat, & rursus in medio semel, & in fine omnia, etiam quæ sunt examinata, consequenter audiat, & sic ferat sententiam. Hæc enim per delegationem commissa inferiori sunt, qui expeditis omnibus ad superiorem referat, qui sententiæ formam & promulgationem sibi reservavit.

CCH.

DIFFERENTIA 8.

Secundum Canones appellatio non suspendit excommunicationem. *c. Præterea. & c. Pastoralis. De appellat.* Secundum leges verò suspendit, ut aliud quodcumque iudicatum. l. 1. ff. *Ad S.C. Turpil. l. fin. C. si à non compet. iud. Decianus l. 2. c. 22. n. 27. Zanct. n. 159.*

Appellationis effectus præcipuus est, sententiam definitivam suspendere *c. Sapè. 44 De appell. c. Furti. 6. ff. De his qui nos. infam. l. 1. §. fin. ff. Ad S.C. Turpil.* Interea enim sententiæ executioni mandare non licet, & utriusque parti permittitur ea probare, quæ antè probata non fuerunt, & producere nondum producta. *c. Ioannes. De fid. instrum. c. fraternitatis. De testibus l. Eos. C. De appell.* adeoque ea quæ in prior iudicio reiecta fuerunt, repetere, & demonstrare *Ostians. 11. De appell. n. 13. His positi indubitati iuris*

est apud Theologos, & Canonistas, appellationem, quæ sit post sententiæ excommunicationis purè latam, non suspendere illam. *c. Præterea. c. Pastoralis. De appell. Navarr. c. 27. n. 159. Silvest. v. Excommunicatio II. n. 1. Casu 7. Armilla. v. appellatio Q. 4. Avila De Cens. Par. 2. c. 5. Disp. 5. Dub. II. Zerola Par. 2. v. Appellatio Q. 4. Piasec. in Praxi episc. Par. II. c. 4. n. 87. Suar. v. Disp. 3. & 5. sect. 4. Barb. in c. 15. De sent. excom. in 6. Excommunicatio enim secum trahit executionem. *c. Pastoralis officij. h. 10.**